

Samtida uttryck i Falkhallen

Visuellt genomarbetat dansverk i Falkenberg

Disharmonier i temats linjer

Dans
"Duet for two dancers" & "Waves"
Falkhallen Falkenberg 21/11

DANS. Får en dansare tvivla på sin yrkesroll? Schweiziska koreografen Tabea Martin låter sina två manliga dansare uttrycka tvivel i en självvironisk duett. Att dansare också pratar under föreställningar är en dominerande trend i danskonsten just nu.

De båda, Gaetano Badalamenti och Ryan Djojokarso, utför synkrona rörelser utan musik, och kommenterar hela tiden de rörelser de utför: ger dem rubriker, som oväntade rörelser, vilket innebär att springa huvudstupa in i väggen.

Små rörelser, rörelser utan slut: kommentarerna blir som ett lexikon över dansarens alla kroppsliga uttrycksformer. Italienska

rörelser innebär maf-fiagester, vackra rörelser klassiska balettposer: dans visar sig kunna vara både satiriskt och roligt.

Komiken ligger också i att dansarna tar roll i en klassisk komikerrutin: straight man, funny man. Berömda rörelser är moonwalk, ansträngande rörelser, som komplicerade lyft, ser verkligen fysiskt ansträngande ut i dansarnas ansiktsuttryck.

Mimiken är också en del av spelet. Komplicerade rörelser är minst sagt sammanvinnande, erotiska rörelser är clownkomiska och burleska. Den ovänliga rörelsen liknar grekisk-romersk brottning.

Få koreografer har ett sådant konstnärligt medvetande om det visuella intrycket.

Björn Gunnarsson

Växlingarna går allt snabbare, och tvivlet på dansyrket blir förstås inte mindre. Det är mycket akrobatik, rytmiken ligger i dansarnas samspel. När musiken till sist börjar tar de sina kläder och går ut.

Koreanska Sun-A Lees soloföreställning Waves börjar med elektronika som inte är så snäll mot öronen. Men det är disharmonier som ligger helt i temats linjer.

Taktslagen markeras av dansarens synkrona hand- och armrörelser: som om hjärtslag bokstavligen

fortplantar sig ofrivilligt ut i kroppen.

Små neurotiska handrörelser fortsätter att förstärka den oro som tycks födas i autonoma nervsystemet och till slut behärska hela kroppen i skakningar.

Som om kroppen, och själen, vill sprängas av inre processer. Ljussättningen modellerar fram dansaren på ett enastående skulpturalt sätt. Armar, ben, hår: allt växlar smidigt i olika måleriska och närmast illusionistiska synintryck. Det är vackert som en tavla.

Sun-A Lees koreografi är ett av de mest visuellt genomarbetade och detaljerat skickliga dansverk jag sett. Få koreografer har ett sådant konstnärligt medvetande om det visuella intrycket.

Region Hallands Rum för dans-satsning fortsätter att bjuda på högkvalitativa och oväntade föreställningar.

BJÖRN GUNNARSSON